

» **Η παρουσίαση** των προγραμματικών θέσεων του ΣΥΡΙΖΑ στους τομείς αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης, της επανεκκίνησης της οικονομίας, της ανάκτησης της εργασίας και των θεσμικών αλλαγών, τάρταξε τα λιμνάζοντα νερά, ενώ προκάλεσε μια γενικευμένη αμηχανία και σπασμωδικές αντιδράσεις στο στρατόπεδο των μνημονιακών δυνάμεων.

Η παρέμβαση του ΣΥΡΙΖΑ διαμόρφωσε μια νέα ατζέντα, ανέδειξε μια προγραμματική πρόταση, η οποία αποσαφηνίζει στόχους, μέτρα πολιτικής και τρόπους χρηματοδότησης, ενώ αχρηστεύει το στερεότυπο «δεν έχετε πρόταση» και απαντά σε γενικές γραμμές στο υπαρκτό ερώτημα για τις πηγές χρηματοδότησης.

Οι αντίπαλοί μας επιχειρούν άτεχνα να αποδομήσουν την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, ανασύροντας επιχειρήματα περί παροχολογίας και αμφισβητώντας τα αριθμητικά στοιχεία που έχουν δοθεί. Το πρώτο επιχείρημα είναι εντελώς άσφαιρο διότι κανείς δεν μπορεί να ερμηνεύσει ως παροχή τα ελάχιστα στοιχειώδη μέτρα που αφορούν στην επιβίωση τμημάτων της κοινωνίας. Έπειτα αυτοί που παρέχουν αφειδώλευτα ασυλία και πρόνοια στους θύτες των Μνημονίων δεν έχουν κανένα ηθικό έρεισμα να εγκυβίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ για τις αναγκαίες ρυθμίσεις αποκατάστασης των θυμάτων των Μνημονίων.

Στο δεύτερο επιχείρημα οι απαντήσεις δίνονται με επάρκεια, ωστόσο χρειάζεται να ενισχυθεί με πιο πολιτικούς όρους η αντιπαράθεση.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να αναδειχθεί η δυναμική της πρότασής μας, η συνέργεια των μέτρων που προτείνονται. Η σχέση κόστους - οφέλους δεν είναι απλώς μια στατική λογιστική απεικόνιση, αλλά στην κοινωνία λειτουργούν οι πολλαπλασιαστές των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

Για παράδειγμα, το γεγονός ότι περίπου 12 διδ. θα εισέλθουν στην πραγματική οικονομική ζωή θα ενισχύσει σημαντικά τη ζήτηση, θα δημιουργήσει πρόσθετη απασχόληση, θα τροφοδοτήσει τα δημόσια ταμεία και τα ασφαλιστικά ταμεία, θα δημιουργήσει ένα διαφορετικό κλίμα στην οικονομία, θα αυξήσει το ΑΕΠ και κατά συνέπεια θα μειώσει το χρέος. Άρα θα προκαλέσει ένα δημιουργικό σοκ στην οικονομία, που σήμερα είναι παγιδευμένη σε ένα τέλμα.

Ακόμη και μέτρα που δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος, όπως είναι η αύξηση του κατώτατου μισθού, θα έχουν δημοσιονομικό όφελος (αυξημένες εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, αυξημένα έσοδα από ΦΠΑ).

Επίσης το μέτρο για τις 300.000

Αυτοί με τους θύτες, εμείς με τα θύματα των Μνημονίων

νέες θέσεις εργασίας δεν θα έχει ως τελικό κόστος τα 5 δις. που υπολογίζονται για τα δύο χρόνια. Αυτομάτως θα επέλθει μια σημαντική ωφέλεια στα ασφαλιστικά ταμεία, της τάξης των 1.750 εκατομμυρίων, από τις εργοδοτικές και εργατικές εισφορές, ενώ πρέπει να συνυπολογίσουμε την ωφέλεια από την πρόσθετη αύξηση της απασχόλησης που θα συμπαρασύρει.

Άρα λοιπόν δεν πρέπει να μένουμε στη στατική απεικόνιση των αριθμών, αλλά να αναδείξουμε τη δυναμική των αριθμών και των πολιτικών, τη θετική επίδρασή τους στην αναζωογόνηση συνολικά της οικονομίας. Να αποκαλύπτουμε και να προβάλλουμε, δηλαδή, όχι μόνο το «σώμα», αλλά και τη λογική και την «ψυχή» της πρότασής μας.

Η ψυχή της πρότασής μας συνδέεται κυρίως με την ταξική μεροληψία της πολιτικής μας.

Μέχρι τώρα η ανεργία, η φτώχεια, οι τεράστιες ανισότητες αντιμετώπιζονταν ως παράπλευρες απώλειες, ως το αναγκαίο κακό μιας πολιτικής που έχει άλλες προτεραιότητες: το δημοσιονομικό έλλειμμα, την πληρωμή των δανειστών, την ανταγωνιστικότητα, την αύξηση των επιχειρηματικών κερδών. Σύμφωνα με αυτή τη λογική, τα θύματα των Μνημονίων θα έβρισκαν μια θέση στον ήλιο αφού πρώτα αντιμετώπιζονταν αυτές οι προτεραιότητες του αστικού

ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΚΑΛΥΒΗ

Δεν πρέπει να μένουμε στη στατική απεικόνιση των αριθμών, αλλά να αναδείξουμε τη δυναμική των αριθμών και των πολιτικών, τη θετική επίδρασή τους στην αναζωογόνηση συνολικά της οικονομίας. Να αποκαλύπτουμε και να προβάλλουμε, δηλαδή, όχι μόνο το «σώμα», αλλά και τη λογική και την «ψυχή» της πρότασής μας

συστήματος. Δηλαδή, ζήσε, Μάν μου, να φας τριφύλλι.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αλλάζει ριζικά τις προτεραιότητες, τα κριτήρια και το περιεχόμενο των πολιτικών. Πρώτα οι ανάγκες των ανθρώπων και μάλιστα όσων επλήγησαν περισσότερο από τις πρωτοφανούς αγριότητες μνημονιακές πολιτικές. Μέσα από την κάλυψη αυτών των αναγκών θα δοθεί ώθηση, νέο πρόσημο και περιεχόμενο στην ανάπτυξη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει προτεραιότητα στα θύματα του Μνημονίου στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στα μεσαία στρώματα που πλήττονται, ενώ η κυβέρνηση προστατεύει τα συμφέροντα της ελίτ του κεφαλαίου και των πλούσιων στρωμάτων και των φοροφυγάδων που βρίσκονται στη λίστα Λαγκάρντ και στις άλλες λίστες.

Πρόκειται λοιπόν για δύο ανταγωνιστικές πολιτικές που εκφράζουν διαφορετικά ταξικά συμφέροντα και αυτή η διαφορά αποτυπώνεται στο σύνολο των πολιτικών, των αξιών και των κριτηρίων.

Η προγραμματική παρέμβαση του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη αφορά μερικές πτυχές του προγράμματός μας, το πιο επείγον μέρος μιας κυβερνητικής προσπάθειας μπροστά στην καταστροφή που έχει επέλθει. Δεν είναι όμως το συνολικό πρόγραμμά μας, δεν είναι το όραμά μας για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας, αλ-

ληλεγγύης, λαϊκής κυριαρχίας. Συνιστά ένα τμήμα μόνο του οδικού χάρτη για την έξοδο από την κρίση. Με το ολοκληρωμένο πρόγραμμά μας οφείλουμε να καταδείξουμε τις τεράστιες διαφορές με τις δυνάμεις του αστικού συστήματος με τις εναλλακτικές προτάσεις μας για: το πρότυπο ανάπτυξης, τη μορφή οργάνωσης του κράτους και της κοινωνίας των πολιτών, τον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο, την πλήρη και σταθερή εργασία, το ισχυρό και καθολικό κοινωνικό κράτος, τη νέα θέση της χώρας στον ευρωπαϊκό και διεθνή καταμερισμό εργασίας, την άσκηση μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής.

Σε κάθε περίπτωση, όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα, ακόμη και μικρές μεταρρυθμίσεις επισύρουν την μήνιν των πολιτικών και οικονομικών ελίτ και γι' αυτό ο δρόμος που προτείνουμε δεν θα είναι στρωμένος με ροδοπέταλα, αλλά ένας δρόμος γεμάτος από συγκρούσεις. Το κλειδί της επιτυχίας δεν το κρατά μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά η αποφασιστικότητα ενός λαού να συμμετάσχει σε μια νέα προσπάθεια και να αγωνιστεί για το δικό του μέλλον.

Γι' αυτό το πιο επείγον ζήτημα είναι να καταστεί το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ το μεγάλο αίτημα της κοινωνίας, των λαϊκών δυνάμεων που αγωνίζονται για την ανατροπή και τη ριζοσπαστική αλλαγή στη χώρα.